

Einde van loonuitbetalingen in “cash “ Het standpunt van UPTR

Met betrekking tot het wetsvoorstel van 15 juni 2012 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende de de bescherming van het loon der werknemers (voorgesteld door Dhr. Jenne De Potter, Stefaan Vercamer en Yvan Mayeur en mevr. Catherine Fonck en co.), wenst UPTR de volgende punten duidelijk te maken:

Er bestaat weinig twijfel dat de betaling door overschrijving, in sommige gevallen, een doeltreffender beheer van het huishoudbudget kan vergemakkelijken, en daarom moet het wetsvoorstel, in de ogen van UPTR, uitsluitend betrekking hebben op de uitbetaling van "**lonen**" als zodanig.

Zoals misschien ook in andere sectoren gebeurt, kent de vervoerssector ook wat vanuit technisch oogpunt de "**terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever**" genoemd wordt.

Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 (art. 19, paragraaf 2, 4°) worden de bedragen die uitgekeerd worden als terugbetaling van kosten die door het personeel in opdracht van de werkgever zijn gemaakt, niet beschouwd als lonen.

In de transportsector zijn deze vergoedingen eigen aan de werkgever beter bekend als "dagvergoeding" en "ARAB-vergoedingen".

Gezien de mobiele aard van het beroep, omvatten deze voordelen een geheel van vergoedingen van kosten gemaakt door het rijdend personeel dat buiten het bedrijf verstoken blijft van een aantal voorzieningen ("locker en wasruimte "refters en ontspanningsruimten", "toiletten") of dat van zijn woon- of werkplaats moet overnachten.

Het minimumbedrag van deze forfaitaire vergoedingen wordt bepaald door de CAO van 27 januari 2005.

Het bedrag van de ARAB-vergoeding is vastgesteld op € 1,25 per dienstuur (d.w.z. totale werktijd + beschikbaarheidstijd). Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd.

Het bedrag van de dagvergoeding is vastgesteld op € 34,9580 en heeft betrekking op de situatie van de chauffeur die, om zijn verplichtingen na te komen op het vlak van rij- en rusttijden (EU-verordening 561/2006) moet stoppen (9 tot 11 uur verplichte minimum rusttijd per dag) en die dus niet naar huis kan gaan om daar zijn rust te nemen.

Merk op dat, voor zover het forfaitaire bedrag de vergoedingen die de staat biedt aan zijn ambtenaren niet overschrijdt, deze vergoedingen niet onderworpen zijn aan RSZ-bijdragen, of aan de bedrijfsvoorheffing.

In overleg met de transportsector heeft een recente fiscale omzendbrief van 15 april 2011 (Ci.RH.241/607.210) deze materie duidelijk geregeld.

Een andere belangrijke verduidelijking is het feit dat de dagvergoeding en ARAB-vergoeding natuurlijk wel als zodanig moeten worden opgenomen op de loonbrief.

Hieronder vindt u een voorbeeld van een loonstrook (van het jaar 2011) van een internationale chauffeur waar u (in het geel) de ARAB-vergoeding en dagvergoeding kan terugvinden.

UPTR stelt voor dat deze voordelen in cash kunnen blijven betaald worden aan de chauffeurs zodat ze, indien nodig, voldoende cash geld bij zich hebben om kosten op de weg (bijv. toiletbezoeken, dranken, enz. ...) te kunnen betalen.

Het is moeilijk voor te stellen dat er een politieke wil zou bestaan om elke werkgever te verplichten om aan zijn (mobiele) werknemers kredietkaarten (zoals Visa / Mastercard of andere) ter beschikking te stellen, met de kosten en problemen (van misbruik) dat kan produceren.

UPTR vraagt dan ook dat de herziening van de wet van 1965 uitdrukkelijk een uitzondering maakt voor de betaling van vergoeding of terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever.

Deze uitzondering kan worden gerechtvaardigd door het feit dat het in dit geval niet echt gaat om een "loon" in de enge zin van het woord.